

Mythologia, Venise, 1567 - IX, 13 : De Ganymede

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[130\] : De Ganymede](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX

[Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 13 : De Ganymede](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 14 : De Ganymede](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 13 : De Ganymede](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - IX, 13 : De Ganymede, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/950>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,
Res/4 Ant. 50
Formatin-4
Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination282r°-282v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Ganymède](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière
modification le 25/11/2024

rant. Dicitur est autem Achilles à Musis fuisse deploratus, quia cum musicis instrumentis eius pompa funeris ducta esset; cum vero mare per idem tempus forte ventis intumuisset, longeque strepitus undarum exaudiretur ut ait Ilacius, datus est locus fabulæ, quod nymphæ eius eadem grauiter conquiescunt. Neque enim est sanæ mentis ea propter Achillem contigisse credere, cum elementa minime sint de singulorum nostrum vel morte vel ortu sollicita. Dicitur est inter filias Lycomedis muliebri habitu indatus latuisse, quia cum Deidamiam eius regis filiam cepisset in matrimonium, ita nouis nuptiis delectabatur, ut maiorem temporis partem cum sponsa esset intra Lycomedis parietes, & in thalamo lateret. Hic idem Heros cum fortissimus esset omnium Græcorum non prius vinci potuit vel à fortissimis hostibus, quam voluptatis desiderio & libidine irretitus, ab imbelli & timidissimo omnium propè Trojanorum Paride vulneratus fuit. per hæc igitur significare voluerunt antiqui maxime omnium rerum formidandas esse viris fortibus voluptatum illecebras, quæ grauissimæ sunt omnibus & perniciosæ denique aduersariæ. at nunc de Ganymede dicamus.

De Ganymede.

Cap. XIII.

Ganymedes autem qui ab aquila raptus, & in coelum ad Iouem portatus fuit, ut illi potus pro Hebe Iunonis filia ministraret, dicitur fuisse Troiæ Trojanorum Regis filius. Hic cum esset eximie & propè inaudite pulchritudinis, ob eam dignus habitus est, non qui ad libidinem, ut crediderunt plerique raperetur, sed qui pocula Ioui ministraret, ut scripsit Homerus libro II. Iliadis;

*Ἰφιδάμῃ δὲ τῇ τοῦ Πριάμου θυγατρὶ Ἰουὶν
Ἰλάει, ἀγαμέμνιν τε, καὶ αἰνέειν γανυμήδην.
ὃς δὲ καλλίστος γένετ' ἀνθρώπων ἀνδρῶν.
τῶν καὶ αἰετὶ φάρυγ' οὐλομένη διδύκειν,
καλλίαν ὄψιν αἶψ' ὡς ἀναπτύσσεται μέθυ.*

Hinc Troi nati pueri tres esse feruntur:
Ilus, & Assaracus, pulcherrimus & Ganymedes.
Inter mortales cui præstantissima forma.
Quem superi rapuere, Ioui quo pocula magno
Præbeat ob formam, cum Diis & transigat æuum.

Apollonius vero Rhodius lib. 3. Argonauticorum non ut esset Iouis pincerna, sed ut consuetudine Deorum frueretur ob formam, raptum fuisse Ganymedem scribere videtur, cum inquit;

*ὥς δὲ τῇ τοῦ Πριάμου θυγατρὶ Ἰουὶ
Ἰλάει καὶ ἀγαμέμνιν τε, καὶ αἰνέειν γανυμήδην
ὃς δὲ καλλίστος γένετ' ἀνθρώπων ἀνδρῶν.*

Hunc Iouis in molli seinctum repperit aula,
Non solum simul et Ganymedem. Iupiter illum
In coelum rapuit cum Diis ut transigat æuum.

Fuit autem raptus ex Harpagia, qui locus fuit in agri Priapeni & Cyziceni finibus, qui ab ea re nomen obtinuit, ut ait Strabo lib. 13. alii circa Dardanum promontorium illud accidisse inquirunt, quod Virgilius factum in Ida monte Phrygiæ dum venaretur ita commemorat lib. 3. Aeneid.

B b b b a Intex-

Mythologia

Intextusque puer frondosa Regius Ida
 Veloces iaculo ceruos, cursuq, fatigat
 Acer, anhelanti similis : quem præpea ab Ida
 Sublimem pedibus rapuit Iouis armiger vncis.

Fama est autem aquilam quod faustum augurium Ioui in bello aduersus Titanas attulisset, armaque pugnanti ministrasset, Iouis autem fuisse existima tam; atque illi datum fuisse imperium in cæteras aues cum ita scribat Horatius lib. 4. carminum; cum illius præcipue singularem diligentiam in rapiendo Ganymede expertus fuisset.

- 10 Qualem ministrum fulminis alitem
 Cui rex Deorum regnum in aues vagas
 Permisit. expertus fidelem
 Iupiter in Ganymede flauo.

Fuerunt qui non à Ioue, neque ab aquila, neque à Diis raptum fuisse Ganymedem tradiderint, sed à Minoe ad concubitum; inter quos fuit Echemenes Cyprius. Hæc illa sunt, quæ de Ganymede ab antiquis fabulose dicta fuerunt: quæ quidem falsa esse omnibus perspicuum est. Alii vero, inter quos fuit Xenophon, ut scripsit in Symposio, Ganymedem propter animi pulchritudinem & prudentiam potius, quam propter formam corporis, in cælum

- 20 ascitum esse voluerunt. nam hi dictum fuisse Ganymedem putarunt non à *γάνυμι*, quod conuiuari & genio indulgere significat; sed potius ab his dictionibus in vnum compositis ad præstantiam prudentiæ & consilii exprimendam *γάνυμι*, & *νους*, & *Μένειν*, nam illæ cum intensionem & incrementum significant, extrema est consilium. Enimuero diuinum quidpiam sub hac fabula contineri ita inquit Cicero lib. 1. Tuscul. Disput. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à Diis raptum ait propter formam ut Ioui pocula ministraret. Non iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria. Fingeat hæc Homerus & humana ad Deos transferebat. Quidam ad solatium coniunctorum ipsi Ganymedi hanc fabulam fictam esse tradiderunt, cum is etiam raptus fuisset inter venandum: atque illis persuasum denique Ganymedem inter sydera

- 30 relatum esse, & in id signum quod dicitur Aquarius. Ego sanè longe aliter sentio, neque puto diuina ad nos deferenda fuisse, ut cupiebat Cicero, sed humana potius vtiliter ad deorum naturam oportere conferri. Nam quid aliud per hanc fabulam demonstrabant sapientes, quam prudentem virum à Deo amari, & illum solum proxime accedere ad diuinam naturam? est enim Ganymedes anima hominum, quam ut diximus ob eximiam prudentiam Deus ad se rapit, cum stulti neq, sibi, neq, cæteris quidem sint vtilis. Illa vero anima pulcherrima est, quæ minimum sit humanis sordibus, aut flagitiis corporis contaminata: quam Deus diligens ad se rapit. sic igitur cum diceret viros bonos, & prudentes, & integerrimos poëta diuinam bonitatem ad se rapere, fabulam de Ganymede finxerunt, quare vtilius nos ad diuina transferunt sapientes, quam diuina ad nos deduxissent. at de Ganymede satis, nunc de Harmonia dicamus.

De Harmonia & Cadmo.

Cap. XIII.

Harmonia verò quibus orta sit, non parua est dubitatio, si quidè Diodorus lib. 7. illam Electæ & Iouis filiam fuisse inquit. At Hesiodus in Theogonia